

Garbingasis Dievo tarnas
Eduardas Profittlich (†1942)

Jėzaus Draugijos (Jėzuitų) narys, titulinis Hadrianopolio *di Haemimonto* arkivyskupas ir Estijos apaštališkasis administratorius.

Eduardas Profittlich gimė 1890 m. rugsėjo 11 d. Birresdorfe, Vokietijoje, ūkininkų šeimoje. Baigęs gimnaziją, 1912 m. jis įstojo į Tryro kunigų seminariją, tačiau kitais metais, patrauktas Jėzuitų dvasingumo, gavo leidimą įstoti į jų noviciatą Heerenberge, Olandijoje. Pirmojo pasaulinio karo metu jis buvo pašauktas į Vokietijos kariuomenę ir tarnavo gydytoju. Po karo jis atnaujino studijas ir įgijo filosofijos ir teologijos daktaro laipsnius Krokuvos Jėzuitų universitete. 1922 m. rugpjūčio 27 d. buvo išventintas kunigu.

1930 m. Profittlich buvo išsiųstas į Estiją kaip Jėzaus Draugijos Rytų misijos dalis ir paskirtas tarnauti Talino miesto Šventųjų apaštalu Petro ir Pauliaus parapijoje. 1931 m. gegužės 11 d. popiežius Pijus XI paskyrė jį Estijos apaštališkuoju administratoriumi. Savo sielovadinėje veikloje jis rūpinosi vietos katalikų bendruomenės, kuri tuo metu sparčiai augo, ugdymu. Jis parengė pastoracinį planą, siekdamas tobulinti vietos dvasininkų formaciją ir steigti naujas parapijas. Be to, jis kvietė kunigus bei tikinčiuosius iš Lenkijos ir Čekoslovakijos padėti plėsti vietos krikščionių bendruomenę. 1936 m. lapkritį Pijus XI buvo paskirtas tituliniu Hadrianopolio *di Haemimonto* arkivyskupu, o 1936 m. gruodžio 27 d. Talino Šventųjų apaštalu Petro ir Povilo bažnyčioje jį konsekravo nuncijus Antonino Arata. 1940 m. birželio 17 d., Sovietų Sąjungai okupavus Estiją, beveik visi kunigai buvo suimti. Nors galėjo grįžti į tėvynę, Profittlich pasirinko likti Estijoje su savo tikinčiaisiais. 1941 m. birželio 27 d. jį suėmė ir išvežė į Kirovą (Rusija). Daug kartų kankintas, jis tvirtino, kad jo vienintelė misija buvo rūpintis jam patikėtų tikinčiųjų religiniu ugdymu. Nuteistas mirties bausme, jis mirė 1942 m. vasario 22 d., dar neįvykdžius nuosprendžio, nuo kalinimo metu patirtų kančių.

Apie Profittlichio kankinystę tapo žinoma tik po daugelio metų, kai jau buvo subyrėjęs sovietų režimas. Jo suėmimą lėmė aiškiai antireliginis komunistinio režimo pobūdis (*lot. ex parte persecutoris* – iš persekiotojų pusės), ką liudija tardymo protokolai. Todėl pagrindinis jo nužudymo motyvas buvo tikėjimo neapykanta (*lot. odium fidei*).

Dėl formalios kankinystės ex parte Servi Dei – tai yra, nagrinėjant kankinystės klausimą iš Dievo tarno perspektyvos – Eduardas Profittlich suprato, kad jam gresia pavojus likti Estijoje, ypač dėl savo vokiškos kilmės. 1941 m. vasario 8 d., rašydamas šeimos nariams, jis pareiškė, kad yra tvirtai apsisprendęs priimti visus įvykius ir paaukoti savo laisvę bei gyvenimą Kristui. Laiške Vatikano valstybės sekretoriui, kardinolui Luigi Maglione, jis patvirtino savo likimą patikintis Dievui, įsitikinęs, kad Jis

visada bus šalia jo.

Tardymų protokolai aiškiai atskleidžia jo tvirtą tikėjimą ir poziciją, kuri ryškiai prieštaravo komunistinei ideologijai, ypač kalbant apie žmogaus orumą ir laisvę.

Eduardo Profittlichio asmenybė Estijoje yra gerai žinoma, o jo kultas – plačiai paplitęs. Yra liudijimų apie malones, gautas jo užtarimo dėka.

Vyskupijos tyrimas buvo atliktas Estijos apaštališkojoje administracijoje nuo 2018 m. gegužės 29 d. iki 2019 m. kovo 5 d.

Papildomas vyskupijos tyrimas buvo atliktas Taline nuo 2019 m. liepos 12 d. iki spalio 16 d.

Vyskupijos tyrimų teisinis pagrindas patvirtintas: 2020 m. birželio 12 d.

Istorikų sesija: 2023 m. gegužės 9 d.

Ypatingas teologų konsultantų suvažiavimas: 2024 m. kovo 12 d.

Kardinolų ir vyskupų sesija: 2024 m. gruodžio 10 d.